

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg tror, de andre i salen har haft deres tur.

Jeg har også bemærket, at regeringspartierne ordførere har en interessant, eller jeg vil nærmere sige uinteressant skræk for ordet etik. Det er åbenbart en stor blokering. Jeg vil følge lidt op på fru Mette Gjernskovs linje og sige: Hvis vi så lader være med at sige etik, for det er åbenbart generende, og i stedet siger, at det her drejer sig om, at vi kunne koble noget på en eksisterende mærkningsordning, så vi ikke laver et nyt, stort apparat, som ordføreren siger, kunne ordføreren så overveje det? Hvis vi nu tager et af de eksisterende apparater og så kobler nogle af de pinde på, som rent faktisk er ridset meget præcist op i det her forslag, var det så henne i retning af noget, som ordføreren kunne overveje?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg må desværre skuffe SF's ordfører med, at det er det ikke. Jeg ved ikke, hvad hr. Poul Henrik Hedeboe tænker på af eksisterende ordninger, som vi skulle koble det her på, om det er Svanen eller Blomsten eller økomærket. Jeg tror, det vil give stor forvirring, og det tror jeg absolut ikke vil være hensigtsmæssigt.

Det, jeg siger, og som jeg egentlig føler jeg har sagt meget klart efterhånden, er: Vi ønsker ikke at basere det her på et stort statsligt kontrolapparat, et stort bureaukratisk apparat med overvågning, med udstedelse af licenser, og hvad det ellers fører med sig. Jeg tror simpelt hen, det er en helt forkert måde at gribe det her an på.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil sige, det alligevel er lidt interessant at prøve at komme ind til kernen med hensyn til, om der overhovedet er nogen vej frem, og om De Konservative overhovedet vil være med til noget. Det var derfor, jeg prøvede at sige, at så tager vi ordet etik væk, fordi det åbenbart er meget generende.

Så prøver vi at tage det væk, som hedder at opbygge et nyt apparat, og så vil jeg foreslå direkte: Blomsten eller Svanen, tag så og vælg bare én pind at putte på et eksisterende apparat. Var der så ikke noget, der kunne sælges til ordføreren?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nej, det er der ikke.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er der ikke flere spørgsmål til ordføreren. Den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Med tre børn og en stor familie må jeg vel siges at være sådan en af de her storforbrugere af tekstiler. Når jeg går ud og køber tøj til mine børn eller håndklæder til mit hjem, genererer det mig rigtig grusomt, at jeg ikke kan vide med sikkerhed, om de varer, jeg køber, er produceret under, hvad jeg vil kalde acceptable vilkår. Og med acceptable vilkår mener jeg, at der ikke har stået en ansat og rørt rundt med hånden i gryden med giftige farvestoffer; at han har haft mulighed for at organisere sig i den fagforening, han nu måtte have lyst til at være medlem af; at han har nogle rimelige forhold for hviletid; at han måske ikke seks uger om året, men så måske en enkelt uge eller to om året, i hvert fald som minimum, kan få lov at holde ferie etc. Jeg ville gerne have mulighed for at købe nogle produkter, nogle varer, som var produceret under, hvad jeg vil kalde etisk forsvarlige vilkår.

I dag er det jo sådan, at hvis jeg skal ud og købe den slags, er jeg næsten nødt til at henvende mig sådan et sted som i Hennes & Mauritz, for det er en stor international koncern, og jeg ved, at de ikke kan tåle at sælge noget til mig, hvor jeg efterfølgende i en tv-udsendelse vil kunne se, at det er produceret under nogle fuldstændig uacceptable vilkår. Men helt sikker kan jeg jo ikke være. Helt sikker ville jeg jo faktisk kun kunne være, hvis der var en eller anden form for internationalt anerkendt mærkningsordning, som kunne garantere eller sandsynliggøre ved hjælp af kontroller og opfølgning, licenser, at den her vare altså var produceret under vilkår, som jeg ville synes var forsvarlige. Og jeg synes ikke, det er urimeligt at sige, at med forsvarlig kunne man starte med at mene internationalt anerkendte konventioner for arbejdstagerrettigheder og menneskerettigheder.

Kl. 16.05

Jeg ser Enhedslistens forslag som et forsøg på at få en diskussion om, om vi ikke skal gøre en særlig dansk indsats for at få en sådan etisk mærkningsordning. Vi kan altid diskutere, om det er noget, der skal ske på nationalt plan eller i EU eller på internationalt plan. Og på Det Radi-